

PĚKNÁ VYHLÍDKA

12/2021

MĚSÍČNÍK SBORU ADVENTISTŮ 7. DNE V SOKOLOVĚ, KRASLICKÉ 494

Další rok v Boží ochraně

Sbor církve adventistů v Sokolově zve při příležitosti svátků přelomu roku a ve spolupráci s ostatními křesťanskými církvemi k vděčnosti a duchovním setkáním s písněmi, modlitbami a slovem.

Pro děti je připravena bohoslužba štědrosti s Mikulášskou nadílkou v kostele svatého Jakuba na Starém náměstí v Sokolově v neděli 5.12. od 18 hodin.

Husův sbor na rohu ulic Havlíčka Borovského a Obce Ležáky zve ve středu 8.12. od 18 hodin na autorské čtení Lukáše Bujny z jeho nové sbírky básní Nigredo.

MLÁDEŽ čeká již tradiční víkendové setkání „Změň svět“ na horské chatě v Hřebečné u Abertam od pátku 10. do neděle 12.12. s výpravami, hostem Janem Sebjánem, písničkami,

společenstvím, filmy a besedami, tentokrát na téma Odvaha.

Vánoční koncert Křesťanského pěveckého sboru z Karlových Varů zazní v neděli 12.12. od 18 hodin v kostele svatého Jakuba na Starém náměstí v Sokolově.

V sobotu 18.12. se koná v modlitebně sboru adventistů na Šenvertu Vánoční bohoslužba s písněmi, modlitbami a dárky pro děti ze sociálně vyloučených rodin.

Sokolovské městské divadlo v Hornicím domě zve v neděli 19.12. od

18 hodin na adventní koncert vokálního kvarteta Bohemia Voice v doprovodu ansámblu Riccio Quartetto (hoboj, housle, viola, violoncello). Vstup je 200 Kč.

Evangelický kostel Vykupitele v Kynšperku nad Ohří zve v pátek 24.12. od 14:00 hodin na Vánoční slavnost pro rodiče a děti.

V sobotu 1.1. pořádá sokolovský sbor adventistů od 14:00 novoroční bohoslužbu vděčnosti a modliteb s tradičním losováním osobních poselství jednotlivým účastníkům z Božího slova do nového roku. V 1. čtvrtletí zde bude tématem veřejných diskusí nad Biblí novozákonní List Židům, vždy v sobotu od 9:30 a 14 hodin. (tk)

„Na cestě do Jeruzaléma procházel Samařskem a Galileou. Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných; zůstali stát opodál a hlasitě volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi.“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím!“ A když tam šli, byli očištěni. Jeden z nich, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velikým hlasem velebil Boha; padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A to byl Samařan. Nato Ježíš řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ Řekl mu: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“ Lukáš 17,11-19

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš Samařskem a Galileou. Ačkoli je to nejkratší cesta, nebylo to zdaleka samozřejmé. Zvláště Samařsko s poněkud odlišnou zbožností bylo u Židů v takovém opovržení, že se se Samařany vůbec nestýkali a jejich území raději obcházeli údolím Jordánu. Ne tak Ježíš, jen se svými učedníky vždy při cestě do jeruzalémského chrámu na svátky naopak Samařskem procházel a setkáním ani rozhovorem se Samařany se nevyhýbal, naopak je vyhledával. Lukáš nás na úvod upozorňuje: Ježíšova cesta do Božího města vede 2 místy opovrhovaných,

vzdor zvyklostem a předsudkům.

A v opovrhovaném Samařsku se takto Ježíš a jeho doprovod setkává s nejopovrhovanějšími z opovrhovaných – s malomocnými. Řecké slovo „leproi“ zde znamená postižené odpudivým kožním onemocněním, nedotknutelné, infekčně

Deset čistých, jeden spasený

nakažlivé, lidi v karanténě, v izolaci, kteří nesmějí bydlet ani se nikdy potkat s ostatními a mají na sebe z dálky hlasitě upozorňovat – hlasitě volat: „Tamé! Tamé!“ – Nečistý! Nečistý!

Důvodem k tomuto hlasitému volání je, že je to v Tóře předepsáno, že se to musí. (Leviticus 13,45-46: „Malomocný, který je postižen, bude mít šaty roztržené, vlasy na hlavě neupravené, vousy zahalené a bude volat: „Nečistý, nečistý!“ Po všechny dny, co bude postižen, zůstane nečistý. Je nečistý. Bude bydlet v odloučení, jeho obydlí bude mimo tábor.“ Nikoli mimochodem: „A volá“

se v hebrejském originálu jmenuje celá kniha Leviticus, jde v ní o volání, Boží i lidské). Šlo o předpis náboženský, ve věci byli od počátku do konce pověřeni rozhodovat kněží. Malomocní byli tedy v opovržení a v izolaci nábožensky – jejich nemoc byla považována za důsledek jejich hříšného života, za Boží trest, a malomocenství za Boží zásah. Toto onemocnění je velmi trýznivé a tehdy bylo smrtelné, bez naděje na uzdravení – to mohlo nastat zase jen Božím zásahem – zázrakem.

Tihle malomocní ale z dálky volají něco jiného, než je předepsáno. Hlasitě volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Hlasitě volají o

smilování, o pomoc. Oslovení z řeckého originálu „Epistata“ – Mistře používají v Novém zákoně pouze Ježíšovi učedníci – lidé, kteří se sami považují a prohlašují za Ježíšovy žáky a následovníky. Tímto svým voláním se tedy také těchto deset malomocných hlásí ke Kristovým učedníkům.

Zdejší původním výrazem „eleéson“ – smiluj se volají zase v Bibli lidé v nejvyšší nouzi k Bohu. Jde o volání lidí, kteří vědí, že jsou ztraceni a že jim může pomoci jen Bůh, pokud se nad nimi smiluje. Prosba „smiluj se“ napovídá, že zde důvodem hlasitého vzývání těchto ztracenců může

být také strach z Boha, hrůza ze strašlivého osudu malomocenství, o kterém všichni kolem i oni sami věří, že jej mají od Boha za trest.

Volají hlasitě, velmi naléhavě – proč? Tak volá člověk, který něco zoufale potřebuje, chce, zde vlastní uzdravení a vrátní do společnosti.

Vidíme, že lidé mají různé důvody k modlitbě, ke zbožnosti. Někteří volají, protože je to nábožensky předepsáno – ti volají více kvůli lidem než k Bohu. Někteří volají k Bohu ze strachu – z nemoci, smrti, z trestu, z Boha samotného. A zde je důvodem volání k Bohu hlavně něco od něho pro sebe získat – Boží smilování a zázrak za mou hlasitou modlitbu.

Lukáš dále píše, že Ježíš je uviděl, a používá zde výraz „horaó“ znamenající prohlédnout, také seznámit se nebo i pochopit. Ježíšovi stačí, co vidí, nekoná očištné či kající obřady, nevyptává se, ani nemocné neuzdravuje. Ale apeluje na jejich víru, na jejich proklamované následování jeho vůle, poslušnost. A všichni malomocní, ačkoli jejich zdravotní stav zůstal nezměněn, skutečně uvěřili a poslechli, následují Ježíšův příkaz a dělají přesně to, co jim nařídil. A teprve tam, na této cestě

víry a poslušnosti, jsou očištěni od nemoci – zbaveni malomocenství, strachu z nemoci a smrti, zbaveni nucené izolace a opovržení okolí. A s radostí nám jen těžko představitelnou pokračují podle Ježíšova příkazu ukázat se knězi a absolvovat povinný osmidenní rituál očišťování.

Ale „jeden z nich, jakmile upozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a veli-

kým hlasem velebil Boha; padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A to byl Samařan.“ Vyprávění se náhle zaměřuje na jediného z malomocných, a právě na toho, který najednou dělá něco navíc, než dostal příkazáno – obrací se, běží zpět k Ježíšovi a opět hlasitě volá – velebí Boha svým děkováním „u nohou Ježíše“. Když je člověk vděčný, je jeho pozornost obrácena jinam než na sebe samotného. Vděčnost otevírá úplně nový svět. Svět, jehož středem nejsem já, ale Bůh. A lidé i dnes, po desetiletích tak zvané postmoderní skepse a bezedného cynismu znovu objevují, že tento

jiný svět, než ten, který nás obklopuje, ale který se do něho s Kristem duchovně vlamuje, je svět šťastnější. Jak popisuje mladý muž v tomto svědectví:

„Nato Ježíš řekl: ‚Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?‘“ Ježíš směřuje naši pozornost na kontrasty: Na jedné straně devět očištěných, na druhé jediný chválící Boha. Na jedné straně našinci plnící příkazy, na druhé cizinec projevující vděčnost.

Chválit Boha není při očišťování v Tóře předepsáno, předepsány jsou obřady a oběti pokání. Možná nám připadá naše doba lhostejná a cynická, ale tento příběh nám (i matematicky) názorně prozrazuje, že i v Ježíšově době byla vděčnost výrazně menšinová. Že vděčnost je trvale, historicky veliká vzácnost. A že naopak velmi rozšířený je nevděk.

Slycháváme někdy: Je-li naše spasení svrchovaným dílem Božím, zcela dokonáným na kříži dávno před naším narozením, jsou-li i naše obrácení, víra a následování možné jen z Boží vůle a Jeho silou, jaká je vlastně naše úloha ve spasení? Co vlastně Bůh v díle spa-

sení může očekávat od nás? A zde máme Ježíšovu odpověď: to, co Bůh očekává od nás, očistěných od hříchu Jeho svatou obětí a Jím uvedených do společenství církve, je vděčnost, chvála – v originále Lukáše „dónai doxan tó Theó – doslova „dát slávu Bohu“, „oslavit Boha“.

Křesťanský publicista Philip Yancey ve své knize vydané u nás pod názvem „Proč se obtěžovat s církví“ popisuje pravidelný celonárodní turnaj středních škol USA v basketbalu, který jako každý turnaj končí finálovým zápasem dvou nejlepších ze stovek škol a desítek regionálních předkol. Finále bývá vždy velice vyrovnané a stává se v něm, že konečný výsledek obrovského úsilí školního týmu po všech trénincích a cestování a kvalifikačních zápasech závisí často v nervydrásajícím zakončení na jediném rozhodujícím trestném hod. Když ho určený student promění a získá tak svému týmu finálové vítězství, je nejen v jásající šatně vítězů, ale po celý svůj život oslavován, připomínán a uznáván. Když šestku nepromění a finále své škoře ztratí, je navždy zatracován, zlořečen, v lepším případě zapomenut. „Jak může rozzechvělý mladý člověk tohle unést?“ zamýšlí se

4 Yancey, „a jsme my v

našem životě ve stejné roli při našem spasení?“ Autor připomíná nádhernou zvěst evangelia, že celý zápas o náš věčný život je již vybojován Kristem. Díky Němu naše spása není tím zoufalým bojem na hřišti, ale onou bouřlivou oslavou v šatně vítězů. Oslavou Vítěze. Kdo by na ní chtěl chybět? Kdo by chtěl být v té druhé šatně?

V Lukášově vyprávění Ježíš tomu jedinému vděčnému očistěnému říká cosi pozoruhodného: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“ Zde použité řecké slovo „sódzein“ znamená zachránit – spasit. Ježíš očistil a uvedl do společenství všech deset, ale jen tohoto jediného označil za zachráněného – spaseného. Všichni ostatní jsou zde tělesně i společensky uzdravení, ale nejsou spasení, neprožívají štěstí věčné spásy a až zestárnou, zemřou navěky.

Proč ale Ježíš říká spasenému „tvá“ víra tě spasil? Zachránil se snad sám svou vlastní schopností

víry jako jakési autosugesce? Máme tedy věřit ve víru, nikoli v Boha, který zachraňuje? Mnohem spíše mluví Ježíš o něčem jiném: Taková, tahle víra, kterou máš ty, víra, která je vděčná, která vyvěrá z vděčnosti Bohu, je víra spásná. Protože právě není soustředěná na sebe, na svou spásu, ale na Boha. Spásná je víra soustředěná vděčností na Boha, který zachraňuje pro věčnost. Nikoli předpis, nikoli strach, nikoli sebeduchovnější soustředění na sebe, ale toto volání k Bohu – volání vděčnosti, je jedinou správnou motivací ke zbožnosti. Proč?

Některí volají, modlí se, protože je to nábožensky předepsáno. Plnění příkazů je ale šťastnými neučiní. Naopak. Některí se modlí, volají k Bohu ze strachu – z nemoci, smrti, z trestu, pekla, z Boha samotného. Ani strach je ale šťastnými neučiní. Naopak. Některí volají k Bohu proto, aby od něho něco pro sebe získali – smilování, uzdravení, spásu. Soustředění na sebe je ale trvale šťastnými neučiní. Právě naopak. Podle Ježíše je jedinou správnou motivací k víře, k uctívání pravého Boha, vděčnost. Jen člověk vděčný Bohu je skutečně šťastný – spasený.

Církev adventistů k očkování proti C-19

Církev adventistů sedmého dne klade velký důraz na zdraví a blaho člověka. Adventistické zdravotní důrazy jsou založeny na Bibli, na inspirovaných spisech Ellen G. Whiteové (která byla spoluzakladatelkou církve) a na vědecké literatuře, která prošla odbornými recenzemi. Doporučujeme zodpovědnou imunizaci/ očkování a nemáme žádné náboženské či věroučné důvody, proč bychom naše členy a příznivce odrazovali od zodpovědné účasti na ochranných a preventivních imunizačních /

očkovacích programech. Ceníme si zdraví a bezpečí populace, která zahrnuje i udržování ‚kolektivní imunity‘.

Očkování, spolu s dodržováním hygienických pravidel a používáním čisté vody, hraje důležitou roli v prodloužení délky života, jak vidíme v částech světa, kde se tyto principy uplatňují. Členové Církve adventistů sedmého dne očkování již dlouho používají. Spolu s dobrými zdravotními principy poskytovalo očkování ochranu před mnoha infekcemi a zabráňovalo nemocem a úmrtí. Dnes jsme svědky

globální vlny pandemie, úmrtí, zdravotních problémů a dlouhotrvajících následků covidu-19, které se objevují ve všech věkových skupinách. Chceme naše členy povzbudit, aby zvážili zodpovědné očkování, kterým by přispěli k rozvoji kolektivní imunity (přibližně 80 % lidí má imunitu jako výsledek předchozí infekce nebo/ a očkování).

ODDĚLENÍ ZDRAVÍ GENERÁLNÍ KONFERENCE CÍRKVE ADVENTISTŮ SEMDMÉHO DNE, BIBLICKÝ BADATELSKÝ INSTITUT, FARMACEUTICKÁ FAKULTA A FAKULTA VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ LOMA LINDA UNIVERSITY

Tabita vstoupila do svého sedmého roku

Letos uplynulo šest let od založení sociálního projektu Tabita aneb Plníme přání potřebným při sokolovském sboru církve adventistů. Projekt podporuje dvě skupiny lidí. Tou první jsou senioři, zdravotně handicapovaní, aktuálně nemocní osamocení a i jinak znevýhodnění lidé a tou druhou lidé s nízkými příjmy – nezaměstnaní, ve starobním důchodu, na mateřské dovolené, s minimální či nízkou mzdou, studenti.

Lidé z druhé skupiny pomáhají za malý přivýdělek lidem z první skupiny. Projekt pomohl za šest let jeho fungování desítkám lidí. Vedoucí Tabity je od jejího vzniku Hana Kábrtová, která práci koordinuje a spojuje lidi podle jejich potřeb. Z pětičlenného týmu pomáhajících, který stál na počátku, jsou v Tabitě stále aktivní další dvě ženy – Věrka Grygarová a Věrka Krassová. V průběhu let se k nim přidala řada dalších. (hk)

Pohlazení: Poznávání a společenství

Děti a dospělí ze spolku Pohlazení, který pečuje o děti a mládež ze sociálně vyloučeného prostředí, prožili letos řadu poznávacích a táborových pobytů a cest v přírodě, na kulturních a sportovních událostech, pamětihodných místech i společné bohoslužby.

„Jsem moc rád, že jsem poznal kamarády nejen na léto, ale na celý rok. Scházíme se spolu, píšeme si, a když mám nějaký problém, mám ho s kým probrat bez posmívání a pomluv,“ řekl ve svém dojemném vystoupení na bohoslužbě věnované vděčnosti a vzpomínkám na letní prázdniny čtrnáctiletý Jakub Tarantík z Habartova, který sklídl velký potlesk od svých kamarádů. Našli se i další, kteří veřejně vyjádřili radost ze společenství, táborů a dalších letních akcí a krásných společných zážitků ze Sázavy, Heiligenhofu, Vimperku, Raspenavy, Litoměřicích, výpravy na raftech po Ohři, do Karlových Varů, okolí České Lípy, Chomutova,

z oslav narozenin nebo účasti ve výtvarné soutěži na téma „Babička“.

potkává s některými dětmi ze spolku Pohlazení.

Předseda spolku, sokolovský klinický psycholog Jiří Bauer zdůraznil jako podivuhodný Boží záměr důležitost vzájemného pochopení a spolupráce dětí při jejich různorodém obdarování. V

Danny Smíšek byl s pomocí Pohlazení přijatý do primy prestižního anglického gymnázia Open Gate v Babičích u Říčan. Kamarádům se přišel ukázat v uniformě školy – obleku a s kravatou. „Přihlásil jsem se na hru na housle a kromě angličtiny, ve které bude později výuka předmětů, se budu učit i francouzsky,“ oznámil Danny. Na nové školy, například na Houslařskou školu v Chebu, nastoupili další žáci, ale také dospělá členka Pohlazení Zuzka Chalupová do svého prvního zaměstnání. Bude učit výtvarnou výchovu a dělat asistentku v sokolovské soukromé škole v Mánesově ulici, kde se již

novém školním roce čekají děti opět i zájmové kroužky, které spolek podporuje ať už pomocí při jejich výběru či finančním příspěvkem. Další víkendová akce Pohlazení pro starší děti a mládež se bude konat před Vánoci na Hřebečné. Kalendářní rok zakončí Pohlazení návštěvou výstavy vánočních stromečků, společným pečením cukroví a tradiční vánoční bohoslužbou s dárky.

HANA KÁBRTOVÁ

Čtivé povídání se Svátou Karáskem

Po dvaceti letech letos vydalo nakladatelství Kalich již potřetí knihu rozhovorů s farářem, básníkem, písničkářem a později i politikem Svatoplukem Karáskem s názvem *Víno tvé výborné*. Předchozí dvě vydání jsou po dlouhá léta zcela rozebraná. Rozhovory vedli Štěpán Hájek a Michal Plizák. Třetí vydání doprovází 66 unikátních fotografií, z toho 41 se dostává ke čtenářům vůbec poprvé. Kniha stojí cca 300 korun.

Ukázka z knihy: Kde jsi začal postupně "hnít", pokud vůbec na tebe přišla řada?

Přišli za mnou ze sboru v Bonstetten, to je malá vesnička u Curychu, abych u nich dělal takového Verwesera. Odchází prý od nich farář, a než si najdou a zvolí druhého, tak by někoho potřebovali. Doslechli se, že se hlásí jeden Čech, co ještě

neumí moc německy, takže mě pozvali, jestli bych na tu chvíli, než si někoho zvolí, k nim mohl z Curychu dojíždět. Nastoupil jsem v lednu 1981, rodina bydlela v Curychu a já dojížděl do Bonstetten.

Začal jsem dělat všechnu běžnou sborovou práci, převzal jsem aktivity po předchozím faráři. První kázání pak byla pověstná.

Němčinu jsem opravdu moc neuměl, ale zase jsem to doháněl osobním nasazením.....

První kázání v Bonstetten bylo o překonání zla. "Musíme překonat zlo," Wir müssen das Böse überwinden. Dáša Eisnerová mě učila němčinu a já jí říkal, že se nebudu pitvořit a kroutit pusou na ty umlauty, přehláskovány ō, ä a ü. Se Staňou jsme tomu říkali dělat z pusy krutí prdel. Že to nebudu dělat, když jsem Čech. Takže jsem říkal Wir misen das Bese iberwinden, což ale znamená "Musíme přeskočit koště". Lidi se čím dál více smáli, já si říkal, "Co se děje?" Po kostele mi říkali: "To kázání o koštěti musíte aspoň ještě jednou zopakovat, my pozveme příbuzný!" Od té doby jsem už krutí prdele dělat musel. Nasadil jsem umlaut hned, jak jsem vešel do kostela....

(hk)

Časopis na téma Svoboda

Aktuální vydání časopisu *Za obzorem* přináší na 64 stranách rozhovory se zajímavými osobnostmi jako válečná fotografka Lenka Klicperová nebo sochař Čestmír Suška, esej teologa Oldřicha Svobody o svobodě v

Bibli, životní příběhy bojovníků za občanskou a náboženskou svobodu nebo recenzi Tomáše Kábrta na celovečerní dokument o odvrácené tváři sociálních sítí *Sociální dilema*. K tomu tipy na nové duchovní knihy. (tk)

AKCE V PROSINCI

Není-li uvedeno jinak, koná se akce v Modlitebně církve adventistů v Sokolově na Šenvertu, Kraslické ulici 14

SOBOTA 4.12. 14:00 Zpívání, vyprávění, modlitby, 14:30 Diskuze nad Bibli: Pamatuj a nezapomínej, 15:00 Kázání T. Kábrta

NEDĚLE 5.12. 18:00 Mikulášská nadílka v kostele sv. Jakuba na Starém náměstí

STŘEDA 8.12. 18:00 Autorské čtení veršů Lukáše Bujny z nové sbírky Nigredo

PÁTEK 10. - NEDĚLE 12.12. Víkendové setkání mládeže „Změň svět“ na chatě U Můstku v Hřebečné u Abertam

SOBOTA 11.12. 9:30 Bohoslužba s Jiřím Bauerem, 14:00 Zpívání, vyprávění, modlitby, 14:30 Diskuze nad Bibli: Ozvěny knihy Deuteronomium, 15:00 Kázání B. Zámečnicka

SOBOTA 18.12. 9:30 Slavnost Večeře Páně s P. Šimkem, 14:00 Vánoční bohoslužba s kázáním T. Kábrta a dárky dětem ze sociálně slabého a vyloučeného prostředí

NEDĚLE 19.12. 18:00 Adventní koncert Bohemia Voice a Riccio Quartetto v městském divadle v Hornickém domě

PÁTEK 24.12. 14:00 Vánoční slavnost pro rodiče a děti v kostele Vykupitele v Kynšperku

SOBOTA 25.12. 9:30 Bohoslužba s V. Erbenem, 14:00 Zpívání, vyprávění, modlitby, 14:30 Diskuze nad Bibli: Život Mojžíše, 15:00 Kázání H. Kábrtově

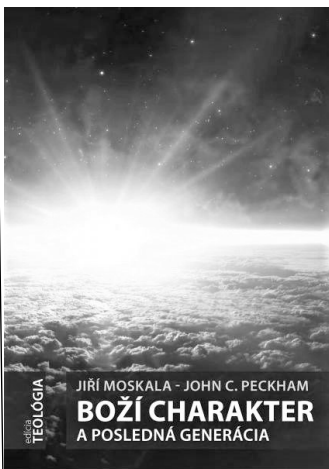
PŘIPRAVUJEME

SOBOTA 1.1. 14:00 Novoroční bohoslužba vděčnosti a modliteb s losováním osob. poselství do nového roku

Tip: Generační poselství o Bohu

Kniha Boží charakter a poslední generácia, která vyšla ve slovenském nakladatelství Advent-Orion Vrútky, se věnuje tématu druhého příchodu Ježíše Krista na konci dějin tohoto světa, na který hojně odkazují proroci v Bibli. Je také důležitým pokusem prozkoumat, jakou roli hraje při spasení člověka Bůh, jeho dílo a také lidská odpověď. Kniha pomáhá pochopit různé postoje týkající se křesťanského života v současné době a generaci, vývoj adventního hnutí v církvích soustředěného

právě na příchod Krista a také další související otáz-

ky. Autoři Jiří Moskala a John C. Peckham jsou profesori teologie na Andrewsově univerzitě v americkém Michiganu.

Slovenština knihy je českému čtenáři velmi dobře srozumitelná a není nijak na překážku užítku, který může čtenář získat při jejím studiu.

Kniha za 385 korun vychází ve spolupráci s Adventistickým teologickým institutem v edici Teologie. V češtině dále vyšly v této edici knihy Tu se jim otevřely oči, Pokřtěná evoluce a Den Páně. (tk)